

ca. 500 Kr. til Brændsel, til Kul og Brænde og Gas, i en Familie med en Indtægt i 1914 af 2 000 Kr., altsaa i et mindre Hjem; men der er vistnok mangfoldige af de paa-gældende, som vil indrømme, at de ikke er gaaet op til saa stort et Forbrug, men at de ganske betydeligt har indskrænket det Forbrug, som de har kunnet tillade sig tidligere, da Brændselsmaterialet var meget billigere. Derfor mener jeg, at selv om det selvfølgelig er en god Rettesnor for Beregningen af Dyrtidstillægget, som her er brugt og fremdeles skal bruges, maa man ogsaa tage noget Hensyn til Forbrugets Afhængighed af de foreliggende Forhold.

Ser man paa, hvorledes Tjenestemandenes Stilling var før Krigen, og hvordan den er nu, synes jeg, man maa komme til det Resultat, at de i fuld Grad har fulgt med Opgangen i Indtægter, ogsaa sammenlignet med de private Erhverv. Det vidner de Lønninger om, som blev fastsat i Fjor, og de mange og store Tillæg til Lønningerne. Jeg skal ganske kort nævne nogle enkelte Tal til at illustrere Forholdene, idet jeg tager Eksempler lige fra de lavest lønede Tjenestemænd og op til de højest lønede.

De iblandt de fuldt beskæftigede Tjenestemænd, som har den laveste Løn, er Landpostbudene. De fik før Krigen en Begyndelsesløn af 920 Kr. — dette var den Løn, et Landpostbud med fuld Dagtjeneste havde i Aarsindtægt, naar han havde en af de længste Ruter. Denne Aarsløn blev ved Lønningsrevisionen i Fjor forhøjet til en Grundløn af 1 680 Kr. Grundlønnen blev altsaa forhøjet med nogle og firsindstyve pCt. Medens det tidligere varede 16 Aar, inden et Landpostbud kunde naa op til den højest Lønning, 1 160 Kr., er Forholdet efter Tjenestemandsløven nu det, at han, saa snart han ansættes i en Rute med fuld Dagtjeneste, straks har en Løn, Tillægene medregnet, af 3 518 Kr. og i Løbet af 9 Aar naar op paa ældste Lønning, som med de Tillæg, som nu ydes, er 3 984 Kr. Det fremgaar deraf, at disse Tjenestemænd har faaet en fuldt ud forsvarlig Forøgelse af deres Lønninger i Forhold til Lønningerne før Krigen, ja, man kan vel være berettiget til at sige, at for manges Vedkommende er denne Lønstigning rigelig. Foruden at disse Tjenestemænd har faaet Grundlønnen forhøjet med 760 Kr., har de til denne Grundløn, som man ansaa for at være en forsvarlig Løn efter Prisniveauet i 1916, faaet lagt forskellige Tillæg, der tilsammen udgør 1 838 Kr. Disse Tillæg skal altsaa dække den Fremgang i hele Velstandsniveauet, der menes at have

fundet Sted i det private Erhverv siden 1916, og disse 1 800—1 900 Kr. maa sikkert kunne erstatte den Opgang, som har fundet Sted i Priserne; det er det dobbelte af hele denne Tjenestemandsklasses tidligere Løn, som her er ydet alene i Tillæg, og dette maa sikkert nok i alt Fald kunne svare til den Indtægtsforøgelse, der har fundet Sted for andre Borgere i vort Land.

Jeg skal dernæst nævne den næste Klasse, som omfatter Postbudene i Byerne, de saakaldte røde Postbude, og Portørerne. Det er en Lønningsklasse, som har overordentlig stor Betydning, idet denne Lønningsklasse i Forbindelse med de tilsvarende Stillinger i andre Administrationsgrene omfatter ca. Halvdelen af samtlige Tjenestemænd. Disse Tjenestemænd begynder nu med en Lønning af 1 800 Kr., som stiger til 2 250 Kr. Før Krigen var deres Begyndelsesløn 1 260 Kr., og de naaede i Løbet af 16 Aar med alle Alderstillæg, tilsammen 480 Kr., op til 1 740 Kr., hvilket var den højest Løn, et Postbud eller en Portør den Gang kunde naa op til. Deri var ogsaa indbefattet det Stedstillæg, som ydedes til disse Lønningsklasser i Byerne og i dette Tilfælde ogsaa her i København. Nu naar disse Tjenestemænd op til den højest Løn i Løbet af 9 Aar. Forholdet er nu det, at saa snart et Postbud eller en Portør ansættes, faar han straks en Løn, som, hvis han bor her i København, er 4 194 Kr. Det er en Forhøjelse fra 1 740 til 4 194, altsaa paa 232 pCt. Den Forøgelse, denne store Stab af Tjenestemænd har faaet i deres Løn fra før Krigen til nu, mener jeg er fuldt forsvarlig. De har faaet en Forhøjelse af deres Grundløn paa 540 Kr. og til yderligere Bestridelse af Løn- og Dyrtidstillægget i de private Erhverv, Velstandsforholdene og Dyrtiden et Tillæg paa omtrent 2 400 Kr. Det mener jeg er fuld Ækvivalent for den Stigning, som er indtraadt med Hensyn til Arbejdsfortjeneste og Priser.

Lokomotivførere havde før Krigen en Begyndelsesløn af 1 770 Kr. og en Slutløn paa 2 490 Kr., som naaedes i Løbet af 12 Aar. Nu har de en Begyndelsesløn af 3 000 Kr. og en Slutløn efter 6 Aars Forløb paa 3 600 Kr. Med Tillægene betyder dette, at en Lokomotivfører den Dag, han bliver udnævnt, faar en Løn af 5 454 Kr. og efter 6 Aars Forløb 6 084 Kr. Det vil sige en Forøgelse af Grundlønnen paa 1 230 Kr. og en Forhøjelse paa 2 454 Kr. til Bestridelse af den før nævnte Opgang i Velstand og Priser.

Jeg skal nævne en anden Klasse af